ROYAL YEAST CAKES

BAKAR UNDERBART HEMBAKAT BRÖD.

Högsta Kvalitemärke för över 50 År

Nyårsafton.

NU gånget är åter ett år
och nu vi dess bokslut kan göra
när kvar som en dröm det blott står
och intet dess bokslut kan störa.
Nu ses vad som rätvals
av löften som prövats.

När årena räknats i tal
så får man en givande summa.
För ljuset i löftenas sal
blir ljust i det avlägset skumma
och allt vad vi trodde
i året det bodde.

Ej bort kan man fly för sitt jag
och undviken strid, ger ej hjälte
Möts onda och goda var dag,
kan lönen bli segrarebälte.
Då lönen man vinner
att själv sig man finner.

Väl föga av allt vad vi tänkt,
och allt vad vi hoppats att vinna
det är som har gått, oss har skänkt,
en hägring stod endast att finna
men ett är dock givet
ett tal till, är skrivet.

Men minnet av motgång vi mött
och sorger som året oss givet
det ändå nu, kännes som dött
för glädje som gavs oss i livet,
och hoppet kvar bliver
när nytt år vi skriver.

G. Nic. Torgén.

BARA NÅGRA ORD!

När Gammelfar katalogiserade kommunismen under titeln "såna djur finnes inte" blev undertecknad naturligtvis hal, och gav svar på tal, vilket resulterade i att G. gav 'sju för tu' och så står raken för närvarande.

Saken var nu den att jag endast gav Gammelfar en liten upplysning om vad kommunismen egentligen var och att vi inte ösyftade med våra strävanden att förverkliga våra ideal är att få vår del av G:s hopsparade dollars, utan att vi istället ville ha kontroll över naturtillgångarna samt förfogande över produktionsmedlen, och att våra idéer sedan vore att rättvist (och uppriktigt) fördela det på så vis producerade.

Nu föreslår undertecknad skiljedom. O. F:are 'go to it'!

Vem har rätt, eller tillnärmelsevis rättast, Gammelfar eller

Einar Cantzler.

UTAN RUBRIK.

Det är endast en rå själ, som hatar. Den andra kategorien, vi få väl hoppas att det ej finnes flera "riktningar", kan endast med ett stilla vemod se det ryska folkets, av lekmän kallat slaver, förtryck av ett fåtal, väl närmast judar. Det bastardfolk (rasbiologisk term) av övervägande östbaltisk ras, vilket befolkar Ryssland, har aldrig och kan aldrig skapa, leda, trots dess naturliga utvecklingsmöjligheter, (skriv, tryck nu ej resursrr, ej svenskt ord). Det är den nordiska rasen ensam som är den ledande. Gammelslaverna voro av nordisk ras ursprungligen, men äro nu så totalt upphandade med mongoler och östbaltet. — Det går ej också för ett enstaka land, att införa 5 a 7 timmars arbetstid. "Påfrätg gå, lär mycket ezt", heter ett gammalt ordspråk. Om Canadas farmare endast arbetade 5 a 7 timmar om dagen, landet ville gå rabundus, alla städerna och Winnipeg inberäknat ej kunna existera, och med dem alla drönare. När kommunistskalden Ture Nerman, i Sverige, nyligen bevistade "Proletärregeringens" 10-årsdag var han idel fröjd då den ryska krigsmakten marcherade förbi, men i Sverige vilja Moskvas legodrängar inget försvar hava. De taga till och med mot pengar från de bloddrypande styrande i det röda Ryssland. Det är höjden av skam. Så gjorde ej våra (ej allas som väl är) förfäder. Gånge Rolf ville ej, för Normandie böja knä för kungen av Frankrike som vasall, utan en av hans män lyfte upp kungens fot med påföljd att denne föll i golvet. Och nu — De svenskar som länge bott mitt ibland ryssar i gammalsvenskby hava bevarat språk, seder och bruk, och en rörande tillgivenhet för Sverige, det kapitalistiska trots de utvandrade för århundraden. (De komma nämligen från Estlands svenskbygder). Ryskt själsliv är ej detsamma som svenskt och judarna äro asiater. Det är en y u k e d o m att höra herrar Rysslandsälskare utlägga sina mindre snillrika opus. Och till sist till e n v a r, som känner sig träffad. Använd ej för ofta andra personen i singularis som tilitalsord, det verkar så störande, helst i en tidning, som väl ej enbart hålles och läses av likasinnade.

Aristokrat.

VÄRNLÖST BLOD.

"Du skall icke dräpa" säger femte budet, det samma säger oss vårt sunda förnuft. Men staten säger att "när jag befaller då skall du dräpa". Och att dräpa med svärd och bajonett förslår icke anser nutidsstaten därför arbeta kemisterna i våra laboratorier med bakterieodling och giftgaser som döda, icke endast de stridbara männen på fältet utan värnlösa, sjuka och svaga, äldringar och kvinnor lika, samt tultande, lekande små barn i lyckliga hem, och detta skall ske efter noggrann, överläggning och beräkning! Det talas om djävlar, och att sådana finnas kan man säga utan att vara vidskeplig, men man kan också säga det, att det är icke nödvändigt att gå till de heta regionerna för att finna dem, de finnas på närmare håll, i människans egen omgivning, i de kemiska laboratorierna där kemisterna syssla med sina helvetesgaser, och i de hemliga kabinetten där världskrigstrådarna löpa samman, där finner man djävlar i människogestalt visserligen men icke mindre djävulskt för det.

När man ser hur massmord på värnlösa, i dessa dagar kallblodigt förberedas, så anar man till vilket djup människan har sjunkit sedan våra storsinnade, så kallade hedniska förfäders tid, då en krigsman försaktade att "svänga mot värnlös man sitt svärd."

E. A. Nylund.

TILL KOMMUNISMENS FÖRESPRÅKARE.

Gammelfar vill låta påskina, att han är väldigt vis. Alla som inte ha samma samhällsåskådning som han benämnas "gröna". Han tror sig själv vara den som begriper nästan allting. Om en annan gör något påstående så är detta naturligtvis oriktigt. Han tror, allt som strider mot hans uppfattning är hämtat från smutslitteraturen, men det bör han veta att av denna vara, som borgarklassen serverar oss så rikligt, hämta vi inga fakta, och inga sanningar. Denna litteratur lämpar sig utmärkt för herrar a la G. Men från arbetarklassens filosofi och upplysare hämta vi arbetare vår upplysning, och det får nog även en urkonservativ borgare så småningom erfara. Arbetarlitteratur måste vi studera istället för borgerligt snack.

Lenin sade en gång: "Vi måste utbilda kamrater, som ägnar revolutionen icke blott fria kvällar, utan hela deras liv." Han säger vidare: "Vi måste bringa vårt maskineri för spridning av litteratur fram till en sådan fulländning, att hela arbetarklassen kan mobiliseras på en enda natt."

Ett som G. bör lägga på minnet och studera är kommunismen. Även om den gamla urkonservatismen lägger hinder i vägen, kan han möjligen ändra taktik så mycket att han bättre begriper vår tids finansslaveri och kolonialförtryck. "Ni kan lära Eder kommunismen endast genom att ni förenar alla era ansträngningar efter kunskaper, uppfostran och bildning med proletärernas och de arbetande oupphörliga kamp mot utsugarsamhället." (Lenin: "I kommunistisk bildning och uppfostran.")

Albin Eliason.

KRISTUS, MÄNSKLIGHETENS FRÄLSARE.

Redan årtusenden före Kristi födelse hade det tänkande man en livlig aning om det stora andliga ljus som en gång skulle komma i världen. Judafolkets profet Jesaja uttalade sig klart och tydligt härom med följande ord: (Jesaja 9:2—6) "Det folk, som vandrar i mörkret, skall se ett stort ljus; över dem som bo i dödsskuggans land skall det skina klart. "Och profeten fortsätter: "Du skall göra folket talrikt, du skall göra dess glädje stor; ty inför dig skola de glädja sig, såsom man glädes under skördetiden, såsom man fröjdar sig, när man utskiftar byte. Ty du skall sönderbryta deras bördors ok och deras skuldrors gissel och deras plågares stav, liksom i Midjans tid. Och skon som krigaren bar i stridslarmet, och manteln, som sölades i blod, allt sådant skall uppbrännas och förtäras av eld. Ty ett barn varder oss fött, en son bliver oss given, och på hans skuldror skall herradömet vila och han skall heta Underbar i råd, Väldig Gud, Evig fader, Fridsfurste.

Det råder icke något tvivel om att profeten Jesaja med de anförda orden förutsade den stora Nasaréen. Denne underbare hjälte för rätt och sanning föddes under de mest torftiga omständigheter i staden Betlehem i det lilla landet Kanaan. Det förkunnas att då Kristus-barnet var fött hörde herdarna vid Betlehem änglarne sjunga: "Ära vare Gud i höjden och frid på jorden till människorna ezt gott behag!"

Evangelisten Lukas skriver:

"Barnet växte upp, stärktes i anden och uppfylldes med vishet, och Guds nåd var över honom."

Det är nu snart två tusen år sedan Jesus Kristus kom till denna världen. Vid mogen ålder förkunnade den store Nasaréen under den korta tid av tre år sin etisk sköna religion, som haft till följd, att en tredjedel av jordens befolkning nu bekänna sig till densamma. Att den kristna religionen uträttat mycket gott i världen därom finnes otaliga bevis. Men varför har den kultur, som framvuxit inom de kristna länderna och varöver dess innebyggare känna sig stolta hittills varit ur stånd att göra mänskligheten lycklig? Genom noggranna studier på hithörande område skola vi finna att de så kallade kristna folken ännu icke i någon större utsträckning ägt förmåga att omsätta den kristna läran i praktiken. Självviskhet och egenkärlek äro inom de länder som anse sig äga kristen kultur fortfarande dominerande. De strävanden och försök som hittills gjorts till att åstadkomma en sann kristlig anda i världen hava sorgligt nog misslyckats. Skola folken fortsätta med sin självviskhet och ondska och gå sin undergång till mötes? Finnes det icke någon hjälp. Är det fåfängt att söka upprätta Kristi rike på jorden? Varje allvarlig och bekymrad kristen ställer i våra dagar dessa frågor till sig. Vi böra trots det andliga mörkret som ännu härskar i världen icke misströsta utan i stället vara övertygade att det stora andliga ljus som profeten talade om nämligen Kristus i en nära framtid skall segra. Ja, snart skall Fridsfursten, Människosonen, såsom han själv kallade sig komma på himmelens skyar med stor makt och härlighet för att åstadkomma den stora väckelsn oceh uppståndelsen som måste ske innan jorden kan bliva ett Guds rike.

Excelsior.

ÅR 2,000 — KRIG MELLAN EUROPA OCH KINA?

En profetia något liknande med Julius Werners, skriven 1900 under boxarupproret i Kina eller genast efter. Med en egendomlig skarpsinnighet för framtiden skildrar författaren det vesäntliga i nästa sammanstötning mellan Kina och Europa. Som utgångspunkt tager han sikte på de dåvarande politiska förhållandena inom Kina. Landet hade då en kejsare, men utvecklingen gick i saktare tempo, därför ger författaren hundra års respit till nästa gång striden skall flamma upp. Hans profetia har ungefär följande lydelse:.

Det är nyårsdag år 2,000 i Peking då kejsaren efter gammal sed under strålande prakt mottager lyckönskningar av Kinas högsta tjänstemän och utländska ambassadörer.

Hela Peking är i festskrud.

En fransk journalist blir hjuden av en kinesisk kollega till en balongfärd över staden för att njuta av det storslagna skådespelet. De två kollegorna uppehålla sig i luften ett par timmar och den franska journalisten lägger märke till att människovimlet på gatorna, som var mycket stort synes oroligt. Han styrktes ytterligare däri då han kom ned på jorden. En hotande spänning låg i luften och vad han uppsnappade från folkströmmen, måste ett eller annat ha skett.

Genast ilar han till franska ambassaden för att få reda på vad som passerat. Också i ambassaden rådde oro och djupt allvar. Kejsaren hade, under mottagningen, och under de hyllningar, som bringades honom, öppet tillkännagivit för de främmande ambassadörerna, att Kina uppsagt alla previlegier för utländska makter att kontrollera domstolar, kontroll av tullen med mera. Kina skall för framtiden endast regeras av kineser och denna ordning skall genomföras antingen stormakterna vilja gå in därpå eller ej.

Kejsarens ord voro alltså en maskerad krigsförklaring, som vackte stor överraskning bland de främmande ambassadörerna. Från deras respektive land kommo protester, men Kina tog ingen notis om dem.

Europeerna i det stora riket bli jagade från sina hem, deras egendom ödelagd och från alla kanter strömma flyktingarna till hamnarna. Skepp på skepp bliva uppfylda med flyktingar.

Nu begynner det stora Europas krig mot Kina. Europas förenade flottor dirigeras genom Suezkanalen för att möta och ödelägga den kinesiska sjömakten som är 2,000 uppmätt en ofantlig storhet och styrka.

I sjöslaget i Malakka-"strädet" ej långt från Gnyskan vinner den kineiska flottan en avgörande seger och ödelägger fullständigt den europeiska flottan.

Kina går nu till offensiven till lands. Väldiga härar av kineser marschera i västlig riktning liksom hunnerna under Attila. De slå ned allt motstånd. Först i Sibirien och Ryssland och därpå i mellaneuropa och vår gamla världsdel med dess höga kultur hotas tillintetgörelse. Äntligen stoppas den gula faran vid det stora slaget vid Rehn genom de nyligen uppfunna elektriska granaterna.

* * *

Författarens profetior na visat sig vara riktiga om också den första delen är påbörjad under något ändrade förhållanden. Världshistorien skrider för ögonblicket fram i "andante tumpore". Det har blivit ett "allegro furizso", så att författarens hundraårsrespit har blivit förkortad till 26 år.

Pelle.

AV EN GÅSPENNA!

Min vagga stod för 30 år sedan på den karga, magra norra Gotlands kusten, där man med träplogarna får plöja 5—6 tum djupt i kalkstenarna, för att ha tillfredsställelsen att se något mullkorn. — Som 10-åring var jag om vinterkvällarna min morfar behjälplig, att dra "smidbälgen", när han smidde spik, hästsko eller skärpte "kut"-säljärnen. Eller också måste jag vid den öppna spiselbrasans muntra sken karda ull, stöpa talgdankar eller binda nät. Ja, sådant har Ni väl också varit med om Gammelfar? Kanske rent utav på 1,000-13,-talet var med och byggt upp den gamla hansastaden Visbys, ännu välbehållna ringmur? Det tog ju bara 300 år att bygga den, och var mot dåtidens klubbor och kastspjut ett säkert värn. Men varför inte nu, då den ännu är nästan i samma skick? Ja, det måste vara som min kloka mormor sa': "tiderna förändras och vi med dem."

För att fortsätta berättelsen på livets knaggliga skridskobana, så under några års segling med kalkskutor på Tyskland hörde jag detta lands söner sjunga sitt "Deutschland, über alles". Från historien och av kapitalismen hade de insugit tanken som oövervinnerliga. — Tala med en tysk nu, så märks nog tidsandans förändring. — Sedan läsare vill Ni finna mig som dräng på en dansk herrgård, fiedekomiss, med åtskilliga tusen tunnland jord, plus 28 kyrkor som betala skatt och bönderna, oaktat de en gång köpt sina gårdar, betal en tunna korn per tunnland årligen till godset.

Vad säger Gammelfar om en 11—13 timmars arbetsdag för 15 cent hårt dagsverke. Man fick också ett oeldat rum i häststallet förstås. Några år som lantbrukselev och fordräng, serverades åtminstone mera "skäll". Sedan några år, hade jag "nöjet", om man nu kan kalla det så, att klädd i "styv krage", som förvaltare leda ett 50-tal "slavar". Slavar sa' jag, Gammelfar, jag visste det av erfarenhet. Till fidekomisset betalade arrendatorn 50 kronor tunnland och själv förtjänade han cirka 100 kronor netto. Har hört knallarna av champagnekorkarna, sett bordet digna av läckerheter vid jakter och festligheter, då jag samtidigt visste, att den, för industrien såväl som lantbruket oundvarliga arbetaren åt sin vattenvälling, och portionerade spädkalvkött. Sedan vill Ni finna mig 18 månader vid Kungl. Gottlands infanteriregemente, som det så vackert hette förut, men tillföljd av 2/3 indragning har det nu blivit endast kår. Tiderna förändras Gammelfar och svenska krigarna med dem, då det endast nu är några månaders värnplikt och väl en 2/3 av landets försvar slopats, det vill säga genom regementsindragningar. Apropå så 1916 var jag med och samlade upp liken av ett 30-tal lemlästade på tyske kryssaren Albatross. — Sedan som befäl på det största godset i Skåne, godsbokhållare i Småland, samt 3 år ledare av en 200 tunnlands gottlandsgård fick jag tillfälle att se bakom kulisserna i Sverige. Samma historia. Så länge inte arbetaren genom organisering, enighet, målmedvetenhet kan skydda sina intressen, så inte drar arbetsgivaren sig för att på det billigaste sättet få det mesta möjliga producerat. Det tyckes vara något ingrott i till och med småbönderna att storkapitalisterna äro deras vänner och jämlikar, men arbetaren deras fiende som skall bekämpas. Det är någonting som heter truster, vem konkurrerar med dem och vem får arbeta ihop deras jättefortjänster? Gammelfar, har Ni läst boken "Från farmarpojke till miljonär". Handlar om järnvägskungen Golden som på ¼ sekel samlade ihop 100 miljoner. Våren 1922 kunde vi bemma inte odla sockerbetor till det pris, det mäktiga sockerfabrikerna erbjöde. Oaktat sockerpriserna voro höga, var det den skarpa konkurrensen från Tyskland. Allt nog där blev i hast en stark betodlareförening, resultatet, en vecka före sådden måste sockerfabriken ge med sig. I dagarna har det blivit världstrust på det området också. Följden, högre priser på råvaran, högre sockerpriser, där inte minst det veteproducerande Canadafarmaren får dra sitt strå till stacken. I Canadas lantbrukshistoria, bildandet av den förträffliga "vetepoolen", är väl också ett bevis på storkapitalisten, mellanhänderna behöver tummskruvar? Enig målmedveten organisering, upparbetande av möjligheter, undvikande av fördyrande mellanhänder, har varit den största, bidragande orsaken, att danska lantbruket är världens mest framstående. Men det är också, som väl är, danske arbetarens organisering, socialismen, som styckar ut danska fideikomissen.

Arvingarna av ett baroni på 12½ miljoner kronor tillbakavisade arvet på grund av de höga skatterna. I Canada ha vi inom lantbruket ännu inga fideikomiss, där är ännu mycket jord fri. Ta vi det omdebatterade Ryssland, var eländet före revolutionen mångfallt värre än i Danmark. Under några månaders uppehåll i Finland (där jag bland annat inom parentes sagt såg presidenten Mannerheim och polischefen på societetsklubben förtära det i landet förbjudna "eldvattnet"), hörde jag ett och annat. Vi må betänka slaveriet och den knutpiskan de lägre folkens medeltida kulturnivb. Liksom de flesta förtryckta folk, höll judarna, vilka regera världen mer än vi ana, samman. För att 600,000 skola kunna föra fram eller rycka upp 110 miljoner från medeltiden låt mig säga före sin tid — måste det bli blodsutgjutelser — så många mindre att bekämpa sndrom, till skräck och varnagel. Tiderna (frånsett missväxt) och krigen äro vi själva människor som skapat. Det är kapitalisten som får och har skulden — men det är också arbetaremassorna som organiserade, liknöjda och utan ansvarskänsla låta sig duperas av kapitalismen. Att arbetaren övertog hela världsmaskineriet vore idealet — men är nog dess värre ett ganska svårlöst problem. Varför? Jo, det är så olikartade förhållanden, vi arbetar under. En ledning fordras intelligent, men har sina svårigheter som vi kanske först märka när vi bli satta dit. Beres Amerikas frakttåg, studera överallt i storstäderna och så vidare vill man nog finna att massorna äro olikartade individer. Tag till exempel "beeren", så kostar den ungefär en cent i tillverkningsomkostnad, av resten 9 cent går en del till den icke produktivt arbetande krögaren. Många miljoner gå till regeringen, tack vare detta, får kapitalisten mindre skatter.

Genom enighet, upplysning och självuppfostrande ansvarskänsla och så vidare kan mycket förbättras, och så sedan få vi se, när folket är moget för kommunismen, om den icke slår igenom. — Ja tiderna förändras och vi måste följa med.

En hälsning till läsekretsen. Au revoir Gammelfar!

Självtänkande Färöbo.

Köp svenska varor!

När jag nu efter över 7 månaders ideliga resor, i norr och syd, från öster till väster, de tusen och åter tusen mil, finner jag i mina anteckningar beskrivningar av städer, dess lägen, storlek, ålder, dess många sevärdheter, monumentala hus — dess fabriker, ja jag finner till och med utkast till naturskildringar, men desto mera man ser dessto mer vänjer man sig, och till sist finner man just ej något så — övernaturligt.

Jag påminner mig en historia. Vid ett bönemöte i södra Sverige, där den kände Valdenström presiderat, framträdde en troende och bad att få köra V:s porträtt, och fick svaret: "köp söndagsnisse, det är ingen som fotograferar mig så bra."

Jag har på bio hört appåder när någon gång — dock allt för sällan — svenska naturbilder visats. Vi få ofta se bilder från Amerika. De återskiva allting långt bättre än min penna, men jag önskar att med min penna nå vederbörande med: visa ofta svenska bilder i Amerika. Det skall sprida en god kännedom om svensk natur och folk, det skall bringa våra svenskar här ute i föreningen en hälsning i glädje, och säkert mer än mycket annat vara ett medel för svenskhetens bevarande.

Så en sak till: Varför göres ej våra goda svenska varor mera kända här i Amerika? Varför ej söka få dem ut på försäljningsmarknaden här? Det finnes behov, och jag har ofta hört, — stor efterfrågan.

Äro vi ej nog leveranskraftiga. Jag tror att vi äro det. Ja då blir en fråga, vars besvarande utgör ett andra ämne. Äro vi ej nog mogna efter vakna till att likt tyskarna inrikta vår produktion på export ur konkurrenssynpunkt? Är männe vår industris handelspolitik så, att frågan om en hög arbetsavlöning har ensamrätt? Ja så tro de här, ty de finna ingen anledning till att man ej här kan få köpa, en vara som ej förtrustats, svenska stålvaror, eskilstunasmiden, (tunna filar och sågar och trissor, jordbruksredskap och arbetsverktyger de äro mycket mer praktiska, hållbara och lättare än de otymplige jag sett här. Yxor, ja varför ej även en export av yxskaft i gengäld för de vi härifrån i vår ofortagsamhet importerat. Vad sägs om en Huskvarna motorcykel eller Huskvarna och Nordstjärnan cyklar — varför ej svenska bilar, Munkfors ångmaskiner, flyttbara sågverk, klinga eller hälst snabbram. Det är snart endast en myt — ännu svensk tro, att amerikanska varor äro bättre och mera praktiska. Ylle, finare skinnvaror, skor, väskor m. m., silke, papper, dynamit, tändstickor, såpa, glas och porslin, trätjära, hermetik, bröd, ost — ja svenskt snus och bränvin. Svenska varor vinna i sin valuta och på landens penningvaluta. Ett hallå! Svenska industriidkare, handelsmän — och som en vacker tanke blott — svenska konsuler.

Efter Svenska Amerikalinjens tillkomst, borde väl svenska varor med tidsvinst kunna gå direkt, och ej som nu ofta sker, över Holland.

Men vi svenskar, som kunna här finna marknad för så många av våra varor, vi behålla ej ens som våra kunder, de med våra varor vana svenskarna i Amerika. Vi måste lära oss Amerikas försäljningsmetoder och reklam. I våra varor hava vi ej, och för dem behöva vi ej, den amerikanska humbugen, men nog torde vi utan skada kunna något moderera på det hänsynsfulla och måttfulla i det svenska bekantgörandet av egna varor. Ja, och så kanske det ej vore så oävet om det tillsåges så att svenska varor som säljas här, kunde få synligt behålla sitt svenska ursprung genom svensk varumärke och klar betäckning. Jag har sett en stor annons om varor från Svenska Kullager Fabriken, men där står blott bokstäverna S. K. F. Historien, om en leverans av sågar och en av järn, som måste returneras från köparen, enär varorna voro osäljbara då det svenska namnet ej fanns som fabriksmärke, ja den historien borde väcka till någon eftertanke.

Jag tror att Sverige bäst löser sin arbetslöshetsfråga, med att öka sin inhemska industri och i att därvid göra sina varor till konkurrenstävlande priser. Om därvid arbetspriserna m å s t e nerbringas mer eller utan Musolinis exempel, tror jag att det komme att ur inkomstsynpunkt, fullt uppvägas av en fallande indexsiffra. Ja, och så vore den svenska emigrationsfrågan i stort sett ur världen. Vi kunna kanske då få behov av de många av de våra (fackarbetare) som länga tider nu få tillhöra de arbetslösa här i Amerika. På detta sätt tror jag att vi även skulle hjälpa Canada i att lösa sin brännande immigrationsfråga. Även om här finns plats för oss svenskar, och även om de bästa vitsord måste givas oss från så kallade höga vederbörande, som farmare i all synnerhet, ja då kunde ju dessa oftast engelsktalande vederbörande, gärna för oss, få söka ta in några för engelska folk förmånliga villkor i sin nya immigrationslag.

I dessa det svenska kapitalets, andra nationer kreditgivande tidevarv, vore väl ej så oävet att visa på: att särskilt det västra Canada har oerhört stora möjligheter för kapitalplacering och till alldeles säkert mera vinstgivande möjligheter, än många av de stora "statslånen". Därmed kunde den dubbla nyttan dessutom vinnas att svenskt kapital bleve här kulturbärande och hälpte många av de våra, som sökt sig, eller ville söka sig hit för att bygga och bo, och göra det svenska namnet i fortsättningen heder.

I själva immigrationsfrågan känner jag mig nästan skyldig — och av allt jag mött, nästan äga en rättighet att säga: Canada har oerhörda områden mycket god och billig jord som väntar på brukare. Alla kommunikationer byggas till och för sådan mark, och ej enligt svensk metod, till redan kultiverad mark, men — och här kommer mitt men. Canada gör mycket för att få hit pioniärer — immigranten — men litet för att han skall kunna reda sig. Han skall i huvudsak reda sig själv. Det är ej samhällets sak att hjälpa immigranten sedan han kommit hit. Då är han canadensare och då är det han som skall och bör hjälpa samhället. Det går ej alla här, så som det går så lätt i Sverige att ropa på och pocka på statshjälp för allt och alla. Internationella synpunkter hava ingen jordmån här. Visst sade herr immigrationsminister Forke, helt nyligen "att han säge hellre att engelska bolsjeviker komma in, än de västeuropeiska, men därmed är ej sagt, att han vill hava någondera.

Jag tillråder en var svensk som kan och vill arbeta och som har ett litet kapital, och vill försöka sig på ett nytt "hem", att resa hit. För alla dem finnes plats och möjlighet. Jag avrådder dit andra. Särskilt avrader jag "våra" bolsjeviker om de ej vilja komma hit för att lära och axla en ny kappa i politik. Det torde vel vara alldeles obehövligt att avråda alla vara små och stora sålkallade arbetsledare och ombudsmän. De hava det nog så bra bemma, på sina "kamraters" bekostnad, så de tänka nog ej på att emigrera.

Calgary den 1 december 1927.

G. Nic. Torgén.

EDMONTON-ANNONSER.

JULIUS ROTTO
106 Adams Bldg., Edmonton, Alta., boppas att få träffa alla skandinaviska farmare i distrikten runt om Edmonton och försäkra dem för brandskada i
The Wawanesa Mutual Insurance Co.
Det största, Det bästa, Det billigaste ömsesidiga brandförsäkringsbolag i Canada.
Totalvärdet av försäkringar uppgår till över $125,000,000.00.
Överskottet över $2,000,000,00.

GOD HÄLSA
är beroende, huvudsakligast, av god näringsmältning, god avsöndring och god avföring av obrukbara ämnen, samt ett gott blodomlopp.
Äro dessa funktioner normala, är det lätt att hålla sig frisk. Men ibland behöver kroppen hjälp, och detta erhålles bäst genom
PANDIKULATION
ELEKTRO-MAGNETISME
BAD
och andra oskadliga, verksamma medel. Ett försök övertygar Eder.
För närmare upplysningar skriv till, eller besök
NILS T. SAEHLE,
THE HEALTH CENTER.
9662 Jasper Ave.

Prenumera på
S. C. T.
hos
Nils T. Saehle
9662 Jasper Ave.
EDMONTON, ALBERTA.

Praktik från Paris och New York sjukom. Telefon 2009.
DR. JOSEPH BOGLANDER
Läkare & kirurg
Licens för Dominion of Canada av "The Medical Council of Canada".
Radium behandlingar, Röntgen laboratorium.
Kontor & bostad: 10907 Jasper Ave. Edmonton, Alberta.

O. C. Boness, B.A.
Jurist & Solicitör
Skandinavisk advokat
106 Adams Bldg.
EDMONTON, ALTA.

JACKSON BROS.
Speciellt uppmärksammas postorders.
JUVELAR- och GULDSMEDAFFÄR UR, och JUVELREPARATIONER.
9962 Jasper Ave., East
Tel. 1747. Edmonton, Alta

REIDAR TORP
URMAKERIAFFÄR
Utlärd i gamla landet.
Alla slags klockor reparera. Billiga priser. Särskild omsorg gives insända reparationsarbeten. Garanti för gott arbete. BYMARK ADRESSEN: 10356—101st. St. (i närheten av C.N.R.-stationen), EDMONTON, ALBERTA.

PLATS ÖNSKAS
som hästskötare under vintermånaderna hos en skandinavisk farmare. Lön efter överenskommelse.
Svar till
Charles Andersson,
Adr. Pettzloff, Box 44
Gull Lake, Sask.

LEDIG PLATS
Duktig kvinna, som vill arbeta på farm hos enkeman, som har en 9 års gammal flicka, får genast plats. Tiliskriv
C. ANDERSON,
IRMA, ALTA.

Skandinaver Önskas
Det finns fortfarande rum för många skandinaviska settlare i Canadas bästa "mixed farming" distrikt, Enderton Co., C. P. R. och Hudson Bay-land. 8 till 35 års avbetalningsvillkor. $200 till $400 vid köpet. Upparbetade farmar till olika priser. Staden har mejeri, kvarn, högskola, hospital m. m. Största skandinaviska settlement i Canada.
LEONARD WREEDE
Box 51, Wadena, Sask.